

Sygn. akt IV U 1053/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia 06 maja 2013 r.

Sygn. akt: IV U 1053/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 lipca 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w Ośrodku (...) w okresie od 01.11.1977 r. do 02.02.1994 r., z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach oraz okresu zatrudnienia w (...) od 07.03.1994 r. do 31.12.1998 r. z uwagi na to, że stanowisko pracy wynikające ze świadectwa pracy – „palacz c.o.” nie jest zgodne ze stanowiskami wykazanymi w przepisach resortowych, na które powołuje się zakład pracy w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 11.07.2013 r. tj. „palacz i pomocnik palacza”, „popielarz”, „żuźłowy”.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie zasadnie, nie uznał mu okresów pracy w warunkach szczególnych za okres zatrudnienia w Ośrodku (...) w W. oraz w okresie zatrudnienia w (...) w W. (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. K. w dniu (...)r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 22 maja 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, i 8 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 11 miesięcy, 5 dni, a okresy nieskładkowe wynoszą 1 miesiąc, 3 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia w Ośrodku (...) w W. w okresie od 01.11.1977 r. do 02.02.1994 r., z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach oraz okresu zatrudnienia w Krajowym Związku Rewizyjnym Spółdzielni (...) w W. w okresie od 07.03.1994 r. do 31.12.1998 r. z uwagi na to, że stanowisko pracy wynikające ze świadectwa pracy – „palacz c.o.” nie jest zgodne ze stanowiskami wykazanymi w przepisach resortowych, na które powołuje się zakład pracy w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 11.07.2013 r. tj. „palacz i pomocnik palacza”, „popielarz”, „żuźłowcy”.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 23 lipca 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 23 lipca 2013 r. k. 58 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę z dnia 29 października 1977 r. w Ośrodku (...) w W. na początku na dwutygodniowy okres próbny a po jego zakończeniu na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego palacza c.o. – starszego rzemieślnika od dnia 1 listopada 1977 r. i pracował na niniejszym stanowisku do rozwiązania stosunku pracy tj. do 2 lutego 1994 r. (akta osobowe ubezpieczonego z (...) w W.). Ośrodek (...) w W. składał się z dwóch pawilonów, ośrodka szkoleniowego i szklarni, które to budynki były ogrzewane z jednej kotłowni. Ubezpieczony stale, w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie zmianowym pracował u wskazanego pracodawcy na stanowisku palacza c.o. w kotłowni. Kotłownia nie była zautomatyzowana, wszystkie czynności wykonywane były ręcznie i wyposażona była w duże kotły wodne i parowe typu przemysłowego ogrzewane węglem i koksem. Poza pracą palacza c.o. w kotłowni ubezpieczony nie wykonywał (zeznania świadków: E. W. k.18v, K. W. k.18v-19, zeznania ubezpieczonego k.19).

Na podstawie umowy o pracę z dnia 7 marca 1994 r. J. K. został zatrudniony Krajowym Związku Rewizyjnym Spółdzielni (...) w W. na stanowisku palacza c.o. i pracował na wskazanym stanowisku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 31.08.1999 r. Do jego obowiązków należało: palenie w piecach c.o. i w piecu parowym, utrzymywanie właściwej temperatury we wszystkich budynkach oraz właściwej temperatury wody do mycia i do celów technologicznych, dowożenie opału ze składowiska do pieców oraz usuwanie z pieców szlaku z miejsce do tego przeznaczone, prowadzenie kontroli opału pobranego ze składu do opalania, czuwanie nad wszystkimi urządzeniami kotłowni (umowa o pracę część B k. 1, zakres obowiązków palacza część B k.4, akt osobowych). Ubezpieczony w okresie zatrudnienia oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał również dodatek za pracę w warunkach szkodliwych (k.16 część B akt osobowych). Poza pracą palacza c.o. ubezpieczony innych prac we wskazanym zakładzie pracy nie wykonywał (akta osobowe ubezpieczonego z (...) w W.). Kotłownia, w której ubezpieczony wykonywał pracę palacza nie była zautomatyzowana, wyposażona była w kotły parowe i wodne typu przemysłowego (schemat sterowania kotła wodnego (akta osobowe, zeznania ubezpieczonego k. 19-19v).

Ubezpieczony nie pozostaje w stosunku pracy i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporne, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v -2 akt emerytalnych ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego k.19v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzn), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako palacz c.o. w Ośrodku (...) w W. w okresie od 01.11.1977 r. do 02.02.1994 r. oraz w Krajowym Związku Rewizyjnym Spółdzielni (...) w W. w okresie od 07.03.1994 r. do 31.12.1998 r.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony we wskazanych okresach był zatrudniony na stanowisku palacza c.o., swoją pracę wykonywał ręcznie w kotłowniach wyposażonych w kotły parowe i wodne typu przemysłowego. Powyższe zostało udowodnione dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych ubezpieczonego z Ośrodka (...) w W. oraz z (...) (...) w W. oraz dowodem z zeznań świadków: E. W. (k.18v), K. W. (k.18v-19) i dowodem z zeznań ubezpieczonego (k.19-19v). Sąd obdarzył wiarygodnością wymienione dowody, są one spójne, logiczne i korespondują ze sobą. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wymieniony powyżej wykazał bezspornie, że ubezpieczony pracował na stanowisku palacza c.o. stale, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Podsumowując Sąd uznał, iż ubezpieczony będąc zatrudnionym w wymienionych powyżej zakładach pracy na stanowisku palacza c.o. oraz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracując na tym stanowisku wykonywał pracę w warunkach szczególnych, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w takich warunkach w wymiarze wynoszącym 21 lat, 27 dni.

Podkreślić jednak należy, że skoro o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to również fakt, iż zakład pracy Ośrodek (...) w W. nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż nie wykonywał on pracy w tych warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac nie zautomatyzowanych palaczy i rusztowych kotłów parowych

lub wodnych typu przemysłowego i zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział XIV, poz. 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. K. przysługuje prawo do emerytury od (...). tj. od ukończenia przez niego 60 –go roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.